

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De eadem re. cliii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

testimonia nō recipiantur, sed eo modo contineantur, sicut res ad fiscum dominicum pertinentes contineri solent.

De illis, qui de Ecclesijs cœmeteria faciunt.

Caput. CLI.

Antiquus in his regionibus in Ecclesia sepeliendorū mortuorū vsus fuit, & plerunque loca diuino cultui mācipata, & ad offerēdas Deo hostias pparata cœmeteria siue polyādria facta sunt. Vnde volumus vt ab hac re deinceps abstineatur, vt nemo in Ecclesia sepeliatur, nisi forte talis sit persona sacerdotis, aut cuiuslibet iusti hominis, qui per vitæ meritum talem viuendo suo corpori defuncto locum acquisiuit. Corpora verò quæ antiquitus in Ecclesijs sepulta sunt, nequaquam proiciantur, nisi sint paganorum, sed tumuli qui apparent profundius in terram mittantur, & pauimento desuper facto nullo tumulorum vestigio apparente, Ecclesiæ reuerentia conseruetur. Vbi verò tanta est multitudo cadauerum, vt hoc facere difficile sit, locus ille pro cœmeterio habeatur, ablato inde altari, & in alio loco cōstituto, vbi religiosè & purè Deo sacrificium offerri valeat.

De illis qui in sacris locis se sepelire petierint.

Caput CLII.

Quibus peccata dimissa non sunt, à sacris locis post mortem adiuuari non possunt, quia quos peccata graua deprimunt, si in sacris locis sepelire se faciunt, restat vt de sua præsumptione iudicentur, quatenus eos sacra loca non liberant, sed culpa temeritatis accusat.

De eadem re. Cap. CLIII.

Cum graua peccata nō deprimunt, hoc prodest mortuis si in ecclesijs sepeliantur, quòd eorum proximi quoties ad eadem loca sacra veniunt, suorum, quorum sepulturam aspiciunt, recordantur, & pro eis domino preces fundunt. Nam quos peccata graua deprimunt, non ad absolutionem potius, quàm ad damnationis cumulum maiorem, eorum corpora in Ecclesijs ponuntur. Quod melius ostendimus, si ea quæ diebus nostris gesta sunt breuiter enarremus. Vir nanq; vitæ venerabilis Felix Portucis episcopus, in Sabinēsi prouincia ortus atque enutritus est, qui quādā sanctimonialē fœminā in loco eodē fuisse

*Ex concil.
Meldēsi,
cap. 9.*

*August.
dicit.*

*Grego.
dicit in
dialogo
suo.*

D. BURCHARDI EPIS. VVORMAC.

testatur, quæ carnis quidē continentiam habuit, sed lingua
procacitate atque stultiloquium non declinavit. Hęc igitur
defuncta, atque in Ecclesia sepulta est. Nocte autem eadem
eiusdē ecclesię custos per reuelationē vidit, quia ducta ante
iacrū altare per medium secabatur, & pars vna illius igne
cremabatur, pars autem altera intacta remansit. Cūque
hoc surgens mane fratribus narraret, & locum vellet ostē-
dere in quo fuerat igne consumpta, ipsa flammæ combus-
tio ita ante altare apparuit in marmorib⁹, ac si illic eadem
fœmina corporeo fuisset igne concremata. Ex quā re ap-
tè datur intelligi, quia hi quibus peccata dimissa non fue-
rint, ad euitandum iudicium sacris locis post mortem non
valent adiuuari.

De eadem re. Cap. CLIII.

Itē Gre. **I**oannes quoque magnificus in hac vrbe locum præ-
torum seruans, cuius veritatis atque grauitatis sit no-
mus, qui mihi testatus est, Valerianum patriciū in ciuitate
quæ Brixa dicitur fuisse defunctum. Cui eiusdem ciuitatis
episcopus accepto precio locum in Ecclesia præbuit, in quo
sepeliri debuisset. Qui videlicet Valerianus vsque ad adu-
tem decrepitam leuis ac lubricus extitit, modūque suū
prauitatis ponere contempsit. Eadem verò nocte quā lo-
pultus est, beatus Faustinus martyr, in cuius Ecclesia corpus
eius fuit humatum, custodi suo apparuit dicens: Vade & da
episcopo, proiciat hinc fortentes carnes quas hic posuit,
quia si non fecerit, ipse die trigesimo morietur. Quam vi-
sionem custos episcopo timuit confiteri, & rursus admoni-
tus declinavit. Die autem trigesimo, eiusdem ciuitatis epi-
scopus, quum vespertina hora sanus atque incolumis in
lectum redisset, subita & inopinata morte defunctus est.

De eadem re. Cap. CLV.

Itē Gre. **A**dest quoque in presenti senex venerabilis pater Ve-
nentius Lunensis episcopus, & magnificus Libertus
vir nobilissimus atque veracissimus, qui se scire suosque ho-
mines interfuisse testantur ei rei, quā narrant nuper in Ge-
nuēsi vrbe contigisse. Ibi namq; vt dicunt, Valētinus nobis
Mediolanēsis Ecclesię defensor defunctus est, vir valde le-